

194/1949 Sb. Zákon

ze dne 13. července 1949

O nabývání a pozbývání československého státního občanství.

Vyhlášeno dne 10. srpna 1949, datum poslední novelizace 29. března 1990

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ.

Nabývání státního občanství.

§ 3.

Udělením.

(1) Státní občanství lze udělit na žádost osobám, které bydlí na území Československé republiky nepřetržitě alespoň pět let a při nabytí státního občanství pozbudou, pokud nejsou bezdomovci, své dosavadní státní příslušnosti.

(3) Manželé mohou žádat o udělení státního občanství ve společné žádosti; žádost každého manžela se posuzuje samostatně. Děti mladší 15 let, které jejich otec nebo matka pojali do své žádosti, nabývají státního občanství spolu s otcem nebo s matkou.

ČÁST DRUHÁ.

Pozbývání státního občanství.

§ 6.

Propuštěním.

(1) Státního občanství pozbývá ten, kdo je propuštěn ze státního svazku na vlastní žádost. Státní občanství zaniká dnem doručení listiny o propuštění.

(2) Manželé mohou žádat o propuštění ze státního občanství ve společné žádosti; žádost každého manžela se posuzuje samostatně. Děti mladší 15 let, které jejich otec nebo matka pojali do své žádosti, pozbývají státního občanství spolu s otcem nebo s matkou.

§ 8.

Rodinní příslušníci.

(1) Československá státní občanka nepozbývá uzavřením manželství s cizincem nebo s bezdomovcem státního občanství.

(2) Pozbytí státního občanství u jednoho z manželů nemá vliv na státní občanství druhého manžela nebo dětí, pokud tento zákon nestanoví jinak.

ČÁST ČTVRTÁ.

Ustanovení závěrečná.

§ 10.

(1) Počátečním dnem účinnosti tohoto zákona pozbývají platnosti všeobecné předpisy o nabývání a pozbývání státního občanství.

Zejména se zrušují:

1. ustanovení § 28, věty druhé a §§ 29, 30, 31 a 32 obč. zák.,
2. vystěhovalecký patent ze dne 24. března 1832, č. 2557 sb. zák. soud.,
3. dekrety dvorské kanceláře upravující věci státního občanství,
4. zák. čl. L/1879 o nabývání a pozbývání státního občanství a zák. čl. IV/1886 o naturalisaci hromadných repatriantů,
5. ustanovení §§ 2 a 3 zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 236 Sb., kterým se doplňují a mění dosavadní ustanovení o nabývání a pozbývání státního občanství a práva domovského v republice Československé,
6. vyhláška ministra vnitra ze dne 15. prosince 1926, č. 225 Sb., o průkazu o státním občanství republiky Československé, ve znění vyhlášky ze dne 1. července 1928, č. 108 Sb.,
7. zákon ze dne 29. května 1947, č. 102 Sb., o nabývání a pozbývání československého státního občanství sňatkem.

(2) Tento zákon se nedotýká zákona ze dne 29. dubna 1930, č. 60 Sb., jímž se provádí úmluva ze dne 16. července 1928 mezi Československem a Spojenými státy severoamerickými o naturalisaci, zákona ze dne 12. dubna 1946, č. 74 Sb., o udělení státního občanství krajanům vracejícím se do vlasti, zákona ze dne 13. září 1946, č. 179 Sb., o udělení státního občanství krajanům z Maďarska, a zákona ze dne 28. dubna 1948, č. 107 Sb., kterým se prodlužuje lhůta k podání žádosti o udělení státního občanství krajanům vracejícím se do vlasti.

§ 12.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. října 1949; provede jej ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Nosek v. r.